

بسط

بسط در **فقه** به دو معنا بکار رفته است، یکی به معنای پخش و توزیع کردن و دیگری به معنای **حاکمیت**.

فهرست مندرجات

- ۱ - کاربرد فقهی بسط
- ۲ - حکم بسط در زکات
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

کاربرد فقهی بسط

از بسط به معنای اول، در برخی باب‌ها نظیر **زکات**، به مناسبت سخن رفته است.

حکم بسط در زکات

بسط زکات در میان همه‌ی اصناف مستحق **زکات** و نیز در میان همه‌ی افراد یک **صنف**، **واجب** نیست و می‌توان آن را به یک نفر از یک صنف داد.

[۱] بحرانی، یوسف، *الحدائق الناضرة*، ج ۱۲، ص ۲۲۴.

هر چند برخی بسط آن را بر اصناف مستحب دانسته‌اند.

[۲] حلی، حسن بن یوسف، *تنکرة الفقهاء*، ج ۵، ص ۳۳۸.

[۳] عاملی جبعی، علی بن احمد، *مسالك الافهام*، ج ۱، ص ۴۲۷.

بعضی استحباب آن را نپذیرفته‌اند.

[۴] بحرانی، یوسف، *الحدائق الناضرة*، ج ۱۲، ص ۲۲۶.

پانویس

۱. ↑ بحرانی، یوسف، *الحدائق الناضرة*، ج ۱۲، ص ۲۲۴.

۲. ↑ حلی، حسن بن یوسف، *تنکرة الفقهاء*، ج ۵، ص ۳۳۸.

۳. ↑ عاملی جبعی، علی بن احمد، *مسالك الافهام*، ج ۱، ص ۴۲۷.

۴. ↑ بحرانی، یوسف، *الحدائق الناضرة*، ج ۱۲، ص ۲۲۶.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ج ۲، ص ۱۱۰.

